

Czwartek, 18 stycznia 2018 r.

P8_TA(2018)0013

Nigeria**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 18 stycznia 2018 r. w sprawie Nigerii (2018/2513(RSP))**

(2018/C 458/04)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Nigerii,
- uwzględniając Afrykańską kartę praw człowieka i ludów z 1981 r., ratyfikowaną przez Nigerię w dniu 22 czerwca 1983 r.,
- uwzględniając Konstytucję Federalnej Republiki Nigerii, a w szczególności zapisy dotyczące ochrony wolności wyznania zawarte w rozdziale IV – Prawo do wolności myśli, sumienia i religii,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 12 maja 2014 r. w sprawie uprowadzeń w Nigerii oraz z dnia 9 lutego 2015 r. w sprawie wyborów w Nigerii,
- uwzględniając wystąpienie prezydenta Muhammada Buhariego przed Parlamentem Europejskim w dniu 3 lutego 2016 r.,
- uwzględniając decyzję o umieszczeniu Boko Haram na unijnej liście organizacji uznawanych za terrorystyczne na mocy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 583/2014 z dnia 28 maja 2014 r. zmieniającego po raz 214. rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z siecią Al-Kaida, które weszło w życie dnia 29 maja 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Federiki Mogherini z dnia 7 maja 2017 r. w sprawie uwolnienia dziewcząt porwanych przez Boko Haram w Nigerii,
- uwzględniając deklarację ONZ z 1981 r. w sprawie likwidacji wszelkich form nietolerancji i dyskryminacji ze względu na wyznanie lub przekonania,
- uwzględniając Międzynarodowy Pakt Praw Obywatelskich i Politycznych z 1966 r. ratyfikowany przez Nigerię w dniu 29 października 1993 r.,
- uwzględniając Konwencję ONZ o prawach dziecka z 1989 r. ratyfikowaną przez Nigerię w kwietniu 1991 r.,
- uwzględniając drugi przegląd umowy z Kotonu ratyfikowany przez Nigerię w dniu 27 września 2010 r.,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając przyznanie w 2005 r. Nagrody PE im. Sacharowa za wolność myśli obrończyni praw człowieka Hauwie Ibrahim,
- uwzględniając wynik nigeryjskich wyborów prezydenckich, które odbyły się w marcu 2015 r.,
- uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że według szacunków ONZ Nigeria – najbardziej zaludniony i kulturowo zróżnicowany kraj w Afryce (liczba ludności w Nigerii wzrosła z 33 mln w 1950 r. do około 190 mln obecnie) – do 2050 r. ma zająć trzecie miejsce na świecie (za Chinami i Indiami) pod względem zaludnienia;
- B. mając na uwadze, że Nigeria ma największą w całej Afryce społeczność chrześcijańską;
- C. mając na uwadze, że Nigeria ma niemal równy odsetek ludności muzułmańskiej i chrześcijańskiej;

Czwartek, 18 stycznia 2018 r.

- D. mając na uwadze, że zgodnie z szacunkami w północnej Nigerii mieszka 30 mln chrześcijan, którzy stanowią największą mniejszość religijną w regionie zamieszkałym głównie przez ludność muzułmańską;
- E. mając na uwadze, że Biuro Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (OCHA) poinformowało w listopadzie 2017 r., że w północno-wschodniej Nigerii 8,5 mln osób potrzebuje pomocy ratującej życie oraz że w 2017 r. pomoc humanitarną otrzymało 6,9 mln osób;
- F. mając na uwadze, że region środkowej Nigerii, tzw. Middle Belt, od lat jest terenem politycznych i gospodarczych napięć pomiędzy różnymi grupami etnicznymi i wyznaniowymi, a niedawne wybuchy przemocy są podsycane przez rywalizację o władzę i dostęp do gruntów między społecznością pasterską a rolniczą;
- G. mając na uwadze, że pokój i stabilność w północnej Nigerii są zagrożone w wyniku mających miejsce od 2009 r. ciągłych zamachów, zabójstw i porwań dokonywanych przez ugrupowanie islamistyczne Boko Haram;
- H. mając na uwadze, że od momentu rozpoczęcia ataków przez Boko Haram ponad 20 000 osób poniosło śmierć, a ponad 2 mln osób zostało przesiedlonych, w tym do krajów sąsiadujących;
- I. mając na uwadze, że w kwietniu 2014 r. Boko Haram porwało 276 dziewcząt ze szkoły w Chibok w północnej Nigerii i choć niektóre z nich wróciły do swoich rodzin, jednak wiele dziewcząt wciąż jest przetrzymywanych w niewiadomym miejscu;
- J. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta stają się niewolnicami, padają ofiarami gwałtu, radykalizacji i są zmuszane do „małżeństw” przez Boko Haram; mając na uwadze, że wiele dziewcząt, którym udało się przeżyć te straszne doświadczenia, jest obecnie w ciąży ze swoimi gwałcicielami;
- K. mając na uwadze, że również służby bezpieczeństwa zostały oskarżone o przerywanie pokojowych protestów i spotkań, w niektórych przypadkach z zastosowaniem przemocy i z nadmiernym użyciem siły;
- L. mając na uwadze, że w ostatnim roku doszło do licznych porwań duchownych oraz zakonnic, w tym sześciu sióstr z zakonu Eucharystyczne Serce Jezusa, które zostały uprowadzone w dniu 13 listopada 2017 r. w Iguoriakhi oraz zostały niedawno uwolnione;
- M. mając na uwadze, że w ataku na wiernych wracających z porannej noworocznej mszy w Omoku śmierć poniosło ponad 14 osób, a wiele innych zostało rannych; mając na uwadze, że ostatnio rośnie liczba zabitych chrześcijan i muzułmanów, co zwraca uwagę na niepokojącą sytuację, jeśli chodzi o oba wyznania w tym kraju;
- N. mając na uwadze, że w ciągu ostatnich 10 lat w Nigerii wzrosła liczba konfliktów pomiędzy ludnością pasterską a rolniczą, a ponadto konflikty te rozprzestrzeniły się i nasiliły, i stanowią obecnie zagrożenie dla przyszłości narodu; mając na uwadze, że tysiące osób zostało zabitych, społeczności zostały zniszczone, a ogromna liczba rolników i pasterzy straciła życie i mienie w wyniku eskalacji zabójstw i destrukcji, które niszczą nie tylko źródła utrzymania, lecz także zagrażają spójności krajowej;
- O. mając na uwadze, że w perspektywie długoterminowej pasterstwo jest zagrożone w wyniku wzrostu liczby ludności, ekspansji rolnictwa oraz utraty pastwisk i szlaków migracji bydła; mając jednocześnie na uwadze, że pasterstwo nie może zniknąć ani zostać zabronione, ponieważ istnieją silne kulturowe, polityczne i gospodarcze przyczyny jego istnienia;
- P. mając na uwadze, że Międzynarodowy Trybunał Karny (MTK) orzekł, że istnieją uzasadnione powody, by sądzić, że organizacja Boko Haram w Nigerii popełniła przestępstwa przeciwko ludzkości zgodnie z art. 7 statutu rzymskiego, w tym morderstwa i prześladowania;
- Q. mając na uwadze, że Nigeria ma złożony system prawny, który łączy prawo *common law*, zwyczajowe i religijne oraz kilka szczebli administracji rządowej, co stwarza trudne warunki dla właściwego egzekwowania praw człowieka;
- R. mając na uwadze, że odpowiedzialność, sprawiedliwość, praworządność i walka z bezkarnością to zasadnicze elementy stanowiące podstawę wysiłków na rzecz pokoju, rozwiązywania konfliktów, pojednania i odbudowy;

Czwartek, 18 stycznia 2018 r.

- S. mając na uwadze, że w Nigerii obowiązuje kara śmierci; mając na uwadze, że w 2016 r. w Nigerii skazano na śmierć 527 osób, tj. trzykrotnie więcej niż w 2015 r.; mając na uwadze, że od 2006 r. faktycznie obowiązuje moratorium na wykonywanie kary śmierci, przy czym zostało ono złamane w 2013 i 2016 r.;
- T. mając na uwadze, że Niezależna Państwowa Komisja Wyborcza Nigerii ogłosiła, że wybory prezydenckie i wybory do zgromadzenia narodowego odbędą się w dniu 16 lutego 2019 r.;
- U. mając na uwadze, że organizacja Transparency International uplasowała Nigerię na 136. miejscu (na 175 krajów) w rankingu postrzegania korupcji za 2016 r.;
- V. mając na uwadze, że zgodnie z art. 8 umowy z Kotonu UE prowadzi regularny dialog polityczny z Nigerią w kwestiach związanych z prawami człowieka i zasadami demokracji, w tym na temat dyskryminacji na tle etnicznym, religijnym i rasowym;
1. jest głęboko zaniepokojony nasilającymi się konfliktami między grupami etnicznymi pasterzy i rolników w regionie Middle Belt, które jeszcze bardziej pogłębiły istniejące już w Nigerii problemy w zakresie bezpieczeństwa, i ubolewa nad brakiem rzeczywistych postępów w rozwiązaniu tych kwestii;
 2. zdecydowanie potępia wzrost przemocy wobec chrześcijan i muzułmanów w Nigerii, w tym prześladowania wobec instytucji religijnych i wiernych, czego przykładem są niedawne ataki w wioskach w stanie Plateau, w których zginęło przynajmniej 48 chrześcijan, i zamach bombowy na meczet w Mubi w północno-wschodniej części Nigerii, w którym zginęło co najmniej 50 osób; wzywa prezydenta Buharię i rząd Nigerii do zintensyfikowania wysiłków, aby położyć kres przemocy, zapewnić Nigeryjczykom swobodę wyznania i chronić prawa wszystkich obywateli tego kraju w sposób bardziej skrupulatny, zgodnie z obowiązującym prawem i konstytucją Nigerii; składa kondolencje rodzinom wszystkich ofiar trwającego konfliktu; przypomina ponadto, że do lat 70. XX w. współistnienie pasterzy i rolników miało charakter pokojowy i wyraża ubolewanie, że obecna przemoc, która związana jest z dostępem do gruntów i nasiliła się wraz ze zniknięciem skutecznych systemów mediacji, jest określana mianem konfliktu na tle religijnym, gdyż stanowi to nadmierne uproszczenie sytuacji;
 3. wzywa rząd do skoncentrowania się na poszanowaniu praw człowieka i godności we wszystkich dziedzinach polityki w celu zapewnienia pokojowego współistnienia obywateli bez względu na ich religię, przekonania lub przynależność polityczną;
 4. wzywa rząd Nigerii do wypracowania krajowych ram polityki, które chroniłyby interesy zarówno rolników, jak i pasterzy, i wzywa partnerów międzynarodowych do zwiększenia inwestycji w zapobieganie wewnętrznym konfliktom między pasterzami bydła i rolnikami i rozwiązywanie ich dzięki wsparciu współpracy za pośrednictwem wspólnych inicjatyw gospodarczych i tych dotyczących zarządzania zasobami naturalnymi;
 5. wyraża ubolewanie w związku z nieustającymi aktami przemocy i atakami w północnej Nigerii, które wymierzone są we wspólnoty chrześcijańskie; zauważa, że Boko Haram atakuje bez wyjątku muzułmanów, chrześcijan i przedstawicieli innych wyznań;
 6. odnotowuje, że nigeryjskie wojsko odzyskało terytorium zajęte przez Boko Haram i aresztowało niektórych członków organizacji, ale pozawojskowe wysiłki rządu mające na celu powstrzymanie Boko Haram są nadal w powijakach;
 7. wzywa rząd prezydenta Buharię do ochrony obywateli przed terroryzmem, podkreśla jednak, że takie działania muszą być prowadzone z pełnym poszanowaniem praw człowieka i rządów prawa; wyraża uznanie dla postępów poczynionych przez rząd prezydenta Buharię w celu rozwiązania problemów w dziedzinie bezpieczeństwa w Nigerii i w przeciwdziałaniu korupcji; deklaruje wsparcie w osiągnięciu tego celu i w wysiłkach zmierzających do zerwania powiązań pomiędzy praktykami korupcyjnymi a terroryzmem;
 8. przypomina jednak, że działania podjęte przez rząd przeciwko Boko Haram i innym organizacjom terrorystycznym nie powinny przyczynić się do dalszej przemocy; w związku z tym wzywa do reformy sił bezpieczeństwa Nigerii, w tym policji, oraz do przeprowadzenia dochodzeń w sprawie osób odpowiedzialnych za łamanie praw człowieka, w tym za pozasądowe egzekucje, tortury, arbitralne aresztowania i wymuszenia;
 9. wzywa rząd Nigerii, aby zajął się przyczynami leżącymi u podstaw przemocy przez zagwarantowanie wszystkim obywatelom równych praw i niedyskryminacyjnych przepisów;

Czwartek, 18 stycznia 2018 r.

10. potępia przemoc seksualną i przemoc ze względu na płeć wobec kobiet i dziewcząt oraz ukierunkowane przez Boko Haram i inne grupy terrorystyczne ataki na kobiety i dzieci w celach porwania, przymusowego małżeństwa, gwałtu i wykorzystywania jako zamachowców-samobójców; wyraża ponadto zaniepokojenie faktem, że nieodpowiednia pomoc humanitarna w obozach dla uchodźców również przyczyniła się do wysokiego poziomu wykorzystywania i niegodziwego traktowania w celach seksualnych;
 11. wzywa władze nigeryjskie do zapewnienia niezbędnego wsparcia psychospołecznego dla ofiar fali radykalizacji, zwłaszcza kobiet, dzieci i ludzi młodych, przed ich ponownym włączeniem do społeczeństwa; apeluje do podmiotów międzynarodowych o podjęcie wspólnych wysiłków na rzecz zapobiegania radykalizacji postaw prowadzącej do brutalnego ekstremizmu oraz o opracowanie programów resocjalizacji i deradykalizacji;
 12. zachęca do poczynienia większych postępów w walce z korupcją, która nęka społeczeństwo Nigerii od dziesięcioleci, i jest przekonany, że bez podjęcia zdecydowanych działań ze strony rządu prezydenta Buhariego na rzecz zwalczania tych przestępstw nie uda się zrealizować ogólniejszych celów politycznych gospodarczych i społecznych; wzywa władze Nigerii do wzmocnienia środków mających na celu zwalczanie korupcji i podkreśla, że nieprzestrzeganie tego obowiązku spowoduje wydłużenie okresu biedy, nierówności, złej reputacji, ograniczonych inwestycji zewnętrznych oraz zmniejszy szanse życiowe obywateli; przypomina, że korupcja prowadzi do niezadowolenia z instytucji publicznych oraz osłabienia prawomocności rządu w oczach obywateli;
 13. wzywa do poprawy skuteczności i niezależności nigeryjskiego systemu sądowego, aby efektywnie wykorzystywać wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych do walki z przemocą, terroryzmem i korupcją;
 14. wzywa władze nigeryjskie do wprowadzenia moratorium na wykonywanie kary śmierci z myślą o jej zniesieniu;
 15. przypomina rządowi Nigerii, że jego zadaniem jest dopilnowanie, aby wybory przebiegały w zgodzie z międzynarodowymi zobowiązaniami w zakresie praw człowieka, oraz podjęcie wszelkich środków koniecznych do zapewnienia wolnych, przejrzystych i wiarygodnych wyborów;
 16. wzywa Komisję, Europejską Służbę Działań Zewnętrznych (ESDZ) i państwa członkowskie, by monitorowały reintegrację Nigeryjczyków powracających z Libii oraz by zadbały o wydajne wykorzystanie przedmiotowych funduszy UE; wzywa Komisję do informowania Parlamentu o wspomnianych środkach służących reintegracji;
 17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentom państw członkowskich, prezydentowi Federalnej Republiki Nigerii, przewodniczącemu Unii Afrykańskiej, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz Parlamentowi Panafrkańskiemu i przedstawicielom Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS).
-